

[Aksel Larsen.]

tidligere Lejlighed har Ministeren netop her i Tinget udtalt, at de Forslag, det kommunistiske Parti havde stillet om en Mindsteunderstøttelse paa 21 Kr. til Ikke-Forsørgere og 28 Kr. til Forsørgere, suppleret med Beklædningshjælp, Huslejhjælp o. s. v., aldeles ikke var urimelige, og at disse Beløb havde Kommunerne i Henhold til Socialreformen i og for sig Ret til at give.

Vil Ministeren betragte det som Normen og paalægge Kommunerne at yde saadanne Understøttelser? Og hvilke om jeg saa maa sige Tvangsmidler har Regeringen til at faa Kommunerne til at give disse Understøttelser?

Endelig hvad angaar Kassernes Stilling. Dér kan jeg naturligvis kun takke for det Svar, jeg har faaet, og sige, at hvis der virkelig er saa mange Tusind andre interessante Tal, stoler jeg ogsaa paa, at Ministerens specielle Velvilje udstrækker sig til, at jeg personlig kan gøre mig bekendt med dem. Jeg anser det nemlig for nødvendigt, eftersom vi jo har stillet dertil indrettede Lovforslag, og til Brug ved den nærmere Udarbejdelse og Behandling af disse Lovforslag mangler vi naturligvis Materiale om Kassernes Stilling. Men det, jeg har hørt herfra, er i hvert Fald af en saadan Art, at jeg maa tillade mig at sætte et ikke helt ringe Spørgsmaalstegn ved det.

Det oplyses, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, som i 1932—33 til Understøttelser brugte 15 Mill. Kr., formentlig i Aaret 1933—34 vil have 18 Mill. Kr. til Raadighed til Udbetaling af Understøttelse. Jeg tvivler paa, at de 18 Mill. Kr. strækker til. Dels kunde det tænkes, at der var flere, der skulde have Understøttelse, ogsaa fordi der er optaget adskillige nye Medlemmer i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i den forløbne Tid, og dels er det jo saadan, at Understøttelsen er steget, idet der ikke som tidligere udbetales 2 og 3 Kr., men 2½ og 3½ Kr. i Dagpenge. (Afbrydelse af *Socialministeren* [Steincke]). Jeg ved ikke, om alt er skaaret ned. Det er efter min Mening noget, som ikke skulde være en Trossag for Ministeren, men noget, han skulde vide. (*Socialministeren* [Steincke]: Det ved jeg ogsaa godt). Hvis Ministeren godt ved det, er der jo ingen Grund til at spørge mig om det. Her drejer det sig om, at Arbejdsmændene har paalagt sig selv en ekstraordinær Byrde i Form af Kontingentforhøjelse for at kunne udbetale denne højere Understøttelse. De Beregninger, Arbejdsdirektøren har anstillet, kan betragtes som absolutte, hvad Indtægterne angaar; men har man taget

Hensyn til, at Udgifterne er stigende, fordi der udbetales mere i Understøttelse? Hvorledes vil det saa forholde sig med dette Budget? Hvis Krisen kun er en Likviditetskrise, er det den skarpeste mulige Understregning af vor Paastand om, at det er nødvendigt, at der udbetales noget i Forskud til Arbejdsløshedskasserne. Her ser man altsaa, at Arbejdsløshedskasserne bliver nødt til at optage Laan og betale Renter af dem, fordi Staten betaler sin Part af Arbejdsløshedsudgifterne for sent; dette Forhold maa naturligvis rettes, og dette bevirker, at de Forslag, vort Parti har stillet, bliver yderligere berettigede. Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger og stole paa Ministerens Velvilje med Hensyn til at stille Materiale til vor Raadighed og saa i øvrigt forbeholde mig vort Partis Stilling, til vi ser, hvorledes Lovforslaget nu bliver barberet, naar det kommer i Udvalg.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg havde Lyst til at gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af den højtærede Socialministers Tale. Jeg maa anse det for erkendt af den højtærede Socialminister, at det Lovforslag, vi her behandler, jo ingen eller saa godt som ingen Relation har til Arbejdsløshedsunderstøttelsens større eller mindre Rigelighed. Det maa anses for fastslaaet ved de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte, at det Spørgsmaal, vi her forhandler om, er et Posterings-spørgsmaal. Herved stilles visse Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen forleden Dag i en ejendommelig Belysning. Han havde Frimodighed nok til at sige, at Kriseforliget, som søgtes tilstræbt ved Slutningen af sidste Rigsdagssamling, i Slutningen af September, strandede paa kun dette, at Oppositionspartierne ikke vilde imødekomme Regeringens Krav om at sikre økonomiske Midler til at imødegaa Arbejdsløsheden i den kommende Vinter, saaledes altsaa, at de arbejdsløse ikke blev tvunget over til Kommunehjælp, og saa sagde det ærede Medlem, at Oppositionspartierne lod hele Kriseforliget strande paa Modvilje mod at sikre de arbejdsløse en rimelig Mulighed for Hjælp i den kommende Vinter; det kunde han ikke forstaa o. s. v. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen havde Frimodighed nok til, jeg kunde ogsaa sige: vilde nedværdige sig til at optræde paa et saadant Niveau af Agitation. Denne Optræden er stillet i en ejendommelig Belysning ved den Enighed, som i Dag er konstateret her mellem forskellige Ordførere paa den ene Side og den højtærede Socialminister paa